

Medewerkers het schip in

Daamen Grondverzet en Loonbedrijf biedt personeel winterwerk in de scheepsbouw

Tijdens het kerstdiner, met vrienden uit de scheepsbouw, ontstond het idee. In de wintermaanden staan de scheepsinstallateurs te springen om goed personeel, terwijl het loonbedrijf dan juist een rustige tijd beleeft. Eén en één werd twee: deze winter gaan medewerkers van Rutger Daamen en Anneke Koster opnieuw 'het schip in'.

“Ze belden ons al hoeveel mensen we dit jaar beschikbaar hebben”, zegt Rutger Daamen met een glimlach. Afgelopen winter gingen zes medewerkers van het gelijknamige loonbedrijf aan de slag bij scheepsinstallateur De Jong Holland in Nijmegen, die ook dit jaar zit te springen om personeel. Het bedrijf heeft het druk met nieuwe aanvragen en bekijkt wat realistisch en haalbaar is om opdrachten aan te nemen. De Jong werkt onder meer aan grote luxe jachten en krijgt het bovendien steeds drukker met de productie van de zelf ontworpen amfibievoertuigen. Voorafgaand aan het vaarseizoen, in de maand maart, is er altijd een piek in het afleveren van nieuwe vaartuigen. Dat betekent dat alles valt of staat met de beschikbaarheid van goed personeel in de wintermaanden. Aangezien er aan alle kanten wordt getrokken aan technisch personeel valt het niet mee om goede tijdelijke krachten te vinden.

Voor loonbedrijven is het doorgaans lastig om het personeel in de winter aan het werk te houden. Ze kwamen erover in gesprek tijdens het kerstdiner, want de scheepsbouwers zijn goede vrienden van Daamen. “Van onze kant waren er wat veranderingen. Eigenlijk hadden we de afgelopen tien jaar geen enkel probleem om onze mensen jaarrond aan het werk te houden”, zegt Rutgers vrouw Anneke. “Dat komt omdat we veel grondwerk hebben gedaan voor het project ‘Ruimte voor de Rivier’, hier aan de Waal. Dat is nu echter in de afrondingsfase. Sinds 2018 werd de hoeveelheid werk snel minder, omdat er vanwege de droogte meer met vrachtwagens kon worden gedaan en er minder trekker-kippercombinaties nodig waren. Dan worden de winters plotseling wel erg lang. Na de kerstdagen droogt het andere werk bij ons snel op.”

Aluminium lassen

Ze besloten het daarom een kans te geven. Tussen december en april draaiden er voor het eerst zes medewerkers van Daamen mee in het afbouwen van diverse luxe jachten. Ze deden vooral constructiewerk: boren, leidingen buigen, lassen en aanverwant werk. “Bij een uitzendbureau moet je altijd maar afwachten wie je krijgt”, zegt Anneke. “Met onze mensen weten ze zeker dat ze handige jongens krijgen, die meedenken. Zo kunnen we misschien wel ‘verborgen’ talent vinden. Een leerling van ons heeft geleerd om aluminium te lassen, wat toch best een bijzonder vak is. Daar zijn we dan ook trots op. We proberen onze mensen altijd zoveel mogelijk verantwoordelijkheden te geven en hen breed op te leiden. En dat lukt, want we hebben een enthousiaste groep jonge mensen, die graag willen leren. Het scheelt ook dat we vrijwel alle onderhoud zelf doen en een chef werkplaats hebben die alles kan.”

Dat het werk goed zou gaan, daar hebben ze dan ook nooit aan getwijfeld. Ook aan de samenwerking tussen de beide

Daamen Grondverzet en Loonwerk

Daamen Grondverzet en Loonwerk is gevestigd in Kekerdom, in de Ooijpolder bij Nijmegen. Het bedrijf werd in 1965 opgericht door Dorus Daamen, die vanuit zijn gemengde bedrijf begon met agrarisch loonwerk. Nog altijd vormt de karakteristieke dijkboerderij het hart van het bedrijf. In 1990 startte zoon Rutger met grondwerkzaamheden en is het bedrijf uitgegroeid tot wat het nu is. In 2015 namen hij en zijn vrouw Anneke het bedrijf volledig over. Naast grondwerk, agrarisch loonwerk en de eigen akkerbouwtak richt het bedrijf zich op groenonderhoud en transport. Natuurorganisaties en landschapsbeheerders zijn in de loop der jaren belangrijke opdrachtgevers geworden. Het bedrijf heeft twaalf vaste medewerkers. Daarnaast doet het in piekperiodes een beroep op een vaste groep zzp'ers.

bedrijven niet, al is het altijd een risico om met vrienden zaken te doen, stelt Anneke nuchter. “We moeten nog om tafel om over de financiën te praten: zij werken met de Metaal-cao, wij hebben onze eigen voorwaarden. Die komen nog niet helemaal overeen. Ook moet je met elkaar de risico's goed afdekken: wie is er aansprakelijk als er iets fout gaat in het werk? Er zal maar iets gebeuren met zo'n duur jacht. Dat moet duidelijk zijn. Hoewel we elkaar volledig vertrouwen, zul je daar afspraken over moeten maken.”

Verder is de vraag natuurlijk: vinden de medewerkers het wel leuk genoeg om dit te kunnen volhouden? Is het een beetje bevalen? “Ze moeten het inderdaad zien zitten, anders werkt het niet. We zijn daarover met hen in gesprek en het verschilt van persoon tot persoon. We pakken het in elk geval anders aan dan vorig jaar. Toen ging het allemaal een beetje ad hoc; het was voor ons ook nog aftasten. Dit jaar willen we vooraf de zaken goed samen doornemen, zodat onze mensen weten wat ze gaan doen, waar ze komen te werken en voor hoe lang. Want hoewel ze enthousiast begonnen, duurde het voor sommigen lang genoeg. Zo rond maart worden we in onze sector natuurlijk allemaal een beetje onrustig, als de zon weer begint te schijnen en de eerste trekkers weer door het dorp rijden. Je bent nu eenmaal niet bij een loonbedrijf gaan werken om leidingen te trekken. We kunnen echter ook niet twaalf maanden per jaar maïs hakselen, zo realistisch moeten we ook zijn. We hebben voldoende winterwerk nodig om het bedrijf draaiende te houden.”

Steenfabriek

Daamen heeft al vaker bewezen creatief te zijn in het binnenhalen van ‘vreemd’ werk. Het bedrijf heeft een permanente samenwerking met de nabijgelegen steenfabriek, een andere bedrijfstak waar de streek van oudsher bekend om staat. Daamen verzorgt er de volledige kleivoorziening en heeft daarvoor jaarrond een voltijds medewerker op locatie.

In zijn eentje bedient hij vier machines, waaronder een kraan en een vrachtwagen, om de speciaal op maat gemengde klei op tijd in de fabriek te brengen. Dat gebeurt vanaf een nabijgelegen locatie waar de klei wordt gemengd en gerijpt. “We doen dat al veertig jaar zo en sluiten daar om de zeven jaar een nieuw contract voor af. Het bevalt van beide kanten gewoon goed. En omdat de contacten er liggen, levert het ons ook regelmatig extra werk op. Komende winter gaat er waarschijnlijk ook weer iemand van ons de fabriek in, als heftruckchauffeur in de productie”, zegt Rutger. Ze zijn er blij mee en het biedt het personeel ook wat keuze. Anneke: “Een deel zal liever zijn uren opnemen en af en toe

op afroep op de zoutstrooier klimmen. En er zijn jongens die op vakantie ‘moeten’ omdat ze nog een stuwmeer aan dagen hebben.”

Hoeveel medewerkers straks weer afreizen naar de scheepswerf is nog even afwachten. “Aan de hoeveelheid werk ligt het niet. Ze kunnen er alle twaalf wel terecht, maar dat is niet realistisch. Wel zijn we blij dat een aantal van onze mensen straks weer voor korte tijd verzekerd zijn werk.”

TEKST: **Egbert Jonkheer**

FOTO: **Anjo de Haan**

Rutger Daamen over tijd

Wat kost je de meeste tijd?

“De meeste tijd gaat op aan plannen en organiseren, maar ik spring op alle plekken bij als het nodig is. Anneke neemt het meeste kantoorwerk voor haar rekening. ‘s Middags nemen we vaak samen alles even door en bereiden we het werk voor de volgende dag voor. In de zomermaanden draai ik zelf ook regelmatig mee in het uitvoerende werk.”

Waar zou je meer tijd voor willen hebben?

“Het maakt mij niet veel uit wat ik doe en ik heb niet het gevoel dat er structureel dingen blijven liggen. Als er op kantoor dingen moeten gebeuren, dan is dat zo. En als ik buiten moet inspringen, dan doe ik dat ook graag. Ook van onze medewerkers verlangen we flexibiliteit. We hebben daar de afgelopen jaren bewust aan gewerkt, nadat we door het overlijden van onze vaste medewerker Frank met onze neus op de feiten werden gedrukt. Het was altijd: ‘Vraag maar aan Frank’. Hij wist alles en kon alles. Daarin schuilt ook een gevaar. We hebben als doel gesteld dat elke medewerker minstens drie verschillende soorten werk goed beheerst. De meesten vinden die afwisseling juist ook mooi.”

Hoe breng je werk en privé in balans?

“Dat gaat bij ons heel natuurlijk. Hoewel Anneke het hele kantoor in principe in haar eentje runt, zorgt ze er ook voor dat privé de dingen doorlopen. Zij vangt veel op. Maar als zij weg is, ga ik met plezier met onze zoon naar ponyrijden. En ik spring op kantoor bij als dat nodig is. Privé en werk lopen behoorlijk door elkaar, maar we ervaren dat niet als probleem. We doen het samen.”

Wat is jouw tijd-tip?

“Ik investeer graag tijd in relaties, omdat ik denk dat het op andere momenten bij je terugkomt. Dat heeft ook te maken met het bijzondere gebied waarin we zitten, opgesloten door de Waal. Met service en vakmanschap probeer je de klanten om je heen aan je te binden. Afgelopen jaar zijn we met een bus vol klanten wezen vissen in Den Oever en hebben we op de terugweg een hapje gegeten. En eind dit jaar willen we een barbecue organiseren. Relaties zijn wat mij betreft welbestede tijd.”